

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 566/05
06.07.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Zvezdanom Govedaricom-Carić, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih AA, zbog krivičnog dela razbojničke krađe iz člana 167. stav 1. KZ RS, jednog produženog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS i dva krivična dela neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji, i optuženog BB, zbog krivičnog dela neovlašćenog nabavljanja i držanja vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji i jednog produženog krivičnog dela prikrivanja iz člana 184. stav 1. KZ RS, rešavajući o žalbi branioca optuženog AA i žalbi branioca optuženog BB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Negotinu K. br. 18/04 od 10.12.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 06.07.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

I UVAŽAVANJEM žalbe branioca optuženog AA u pogledu odluke o kazni, a po službenoj dužnosti u pogledu pravne ocene dela PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Negotinu K. br. 18/04 od 10.12.2004. godine, tako što Vrhovni sud radnje optuženog AA opisane pod I-1 izreke prvostepene presude pravno kvalifikuje kao krivično delo razbojničke krađe iz člana 205. stav 1. KZ, za koje delo mu primenom članova 56. i 57. Krivičnog zakona, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 8-osam meseci; radnje optuženog opisane pod I-2. pravno kvalifikuje kao krivično delo teška krađa iz člana 204. stav 1. KZ u produženom trajanju, za koje delo mu primenom članova 56. i 57. KZ utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 10-deset meseci, dok se radnje optuženog opisane pod I-3. i 4. prvostepene presude pravno kvalifikuju kao krivično delo nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 1. KZ u produženom trajanju, za koje delo mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 3-tri meseca, pa optuženog AA primenom odredbe člana 60. stav 2. tačka 3. KZ osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 6-šest meseci u koju kaznu mu se uračunava i vreme provedeno u pritvoru i to počev od 23.12.2003. godine kada je lišen slobode pa do 23.01.2004. godine.

II Povodom žalbe branioca optuženog BB a po službenoj dužnosti PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Negotinu K. br. 18/04 od 10.12.2004. godine u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela tako što Vrhovni sud nalazi da se u radnjama optuženog opisanim pod II tačka 1 prvostepene presude, stiču zakonska obeležja krivičnog dela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 1. KZ, za koje delo mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 3-tri meseca, dok se u radnjama optuženog opisanim pod II tačka 2. stiču zakonska obeležja krivičnog dela prikrivanja iz člana 221. stav 1. KZ u produženom trajanju za koje delo mu utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 4-četiri meseca, pa ga primenom odredbe člana 60. stav 2. tačka 3. KZ osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6-šest meseci u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 23.12.2003. godine kada je lišen slobode pa do 23.01.2004. godine, dok se žalba branioca optuženog BB ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Negotinu K. br. 18/04 od 10.12.2004. godine optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela razbojničke krađe iz člana 167. stav 1. KZ za koje delo mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1-jedne godine, jednog produženog krivičnog dela teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS, za koje delo mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 1-jedne godine, dva krivična dela neovlašćeno držanje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji za koja su mu utvrđene kazne zatvora u trajanju od po 3-tri meseca pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2-dve godine i 6-šest meseci u koju kaznu mu se ima uračunati vreme provedeno u pritvoru počev od 23.12.2003. godine do 23.01.2004. godine, dok je optuženi BB oglašen krivim zbog izvršenja krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje i držanje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji za koje delo mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 3-tri meseca i zbog krivičnog dela prikrivanja iz člana 184. stav 1. KZ RS za koje delo mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4-četiri meseca, pa je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6-šest meseci u koju kaznu mu se ima uračunati vreme provedeno u

pritvoru počev od 23.12.2003. godine do 23.01.2004. godine.

Navedenom presudom optuženi AA i optuženi BB obavezuju se da na ime paušala naknade novčani iznos od 6.000 dinara svako po 3.000 dinara u roku od 15 dana, dok se optuženi AA, obavezuje da sudu na ime troškova krivičnog postupka isplaćenih iz budžetskih sredstava suda naknadi novčani iznos od 5.585 dinara u roku od 15 dana. Optuženi AA, obavezuje se da oštećenoj VV na ime stvari koje joj nisu vraćene naknadi novčani iznos od 5.899,70 dinara, da oštećenoj "GG" na ime stvari koje nisu vraćene naknadi novčani iznos od 14.200 dinara, kao i da oštećenom ORVS na ime stvari koje nisu vraćene naknadi novčani iznos od 1.750 dinara, sve u roku od 30 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja, a istovremeno se od optuženog AA oduzima imovinska korist na taj način što se isti obavezuje da sudu u roku od 30 dana od dana pravnosnažnosti presude i pod pretnjom izvršenja plati novčani iznos od 16.800 dinara s tim što se oštećeni DD kao i ustanova "ĐĐ" koji u krivičnom postupku nisu postavili imovinskopравни zahtev mogu zahtevati namirenje iz oduzete vrednosti u parničnom postupku po osnovu člana 86. OKZ.

Oštećena VV kao i oštećena "GG" se upućuju na parnicu za ostvarivnje svojih imovinskopравnih zahteva preko dosuđenog iznosa, a oštećena VV i za pričinjenu štetu na svom objektu.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- branilac optuženog BB, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu ukinе i predmet vrati na ponovno suđenje, a uz zahtev da on i optuženi budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda;

- branilac optuženog AA, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primene krivičnog zakona i odluke o kazni, sa predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženom izrekne blaža kazna, a uz zahtev da on i optuženi budu obavešteni o sednici veća drugostepenog suda.

Republički javni tužilac Srbije u podnesku Ktž. br. 703/05 od 07.04.2005. godine, predložio je da se žalbe branioca optuženog AA i branioca optuženog BB odbiju kao neosnovane i prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, optuženog BB, advokata AB, a u prisustvu optuženog AA i advokata AV, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga i mišljenja Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pismenom podnesku, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje Vrhovni sud kao drugostepeni pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP, pa tako ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se neosnovano ukazuje žalbom branioca optuženog uz navođenje da je izreka presude pod I tačka 1. nejasna i nerazumljiva, te da je ista kontradiktorna razlozima, a da su razlozi o odlučnim činjenicama koji su dati međusobno kontradiktorni i nejasni. Dalje se žalbom branioca optuženog obrazlaganje ovog zakonskog osnova svodi u suštini na osporavanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, a u pogledu svih činjenica vezanih za krivično delo razbojničke krađe koje se optuženom stavlja na teret i za koje je oglašen krivim. Izreka prvostepene presude pod I tačka 1. i po nalaženju ovog suda razumljiva je i sadrži jasan i potpun opis inkriminisanih radnji i kao takva nije protivurečna razlozima datim u obrazloženju pobijane presude, koji razlozi o odlučnim činjenicama su jasni, dovoljni i međusobno nisu protivurečni. S tim u vezi se ocenjuju kao neosnovani žalbeni navodi branioca drugooptuženog BB jer se istima ne obrazlaže u čemu se sastoje bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog kojih se pobija prvostepena presuda, već se žalbom osporava utvrđeno činjenično stanje a o razlozima zašto ovaj sud ne prihvata iznete žalbene navode će u odgovarajućem delu presude biti reči.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u žalbi branioca optuženog AAA se navodi da je prvostepeni sud pogrešnom ocenom izvedenih dokaza, a koji se odnose na saslušane svedoke, pogrešno utvrdio da je optuženi AA kritičnom prilikom u nameri da ukradene stvari zadrži upotrebio pretnju da će neposredno napasti na život oštećenog EE i da je u istog uperio oduzeti pištolj. Ove odlučne činjenice vezane za predmetno krivično delo se osporava i u žalbi branioca i navodi da je sud pogrešnom

ocenom iskaza saslušanih svedoka a pre svega svedoka oštećenog EE koji iskaz je pogrešno protumačio i pogrešno zaključio da je optuženi uperio pištolj prema oštećenom. U prilog svojoj tvrdnji branilac optuženog detaljno obrazlaže izgled lica mesta, položaj optuženog prilikom preskakanja ograde u trenutku kada je bežao, a sve uz tvrdnje da među iskazima saslušanih svedoka postoji protivurečnost u pogledu toga ko je i kada prvi uočio optuženog kao i to da postoji nesaglasnost u iskazima oštećenog EE iz prethodnog postupka i na glavnom pretresu, jer je isti svoj iskaz na glavnom pretresu donekle izmenio, navodeći da pištolj u rukama optuženog kada je iskakao kroz prozor nije odmah video, već tek kada je optuženi došao do ivice ploče. Ove i ostale žalbene navode branioca optuženog i njegovo polemisanje sa pravilnošću zaključivanja prvostepenog suda u pogledu napred navedenih činjenica kao i hipotetičko predstavljanje položaja optuženog u odnosu na ivicu terase uz konstataciju da je trebalo obaviti rekonstrukciju događaja, Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane. Naime, prvostepeni sud je činjenično stanje u odnosu na optuženog AA, za krivično delo opisano pod I tačka 1. kao i za krivična dela opisana pod I tačka 2.3. i 4., pravilno i potpuno utvrdio na osnovu pravilne ocene izvedenih dokaza i odbrane optuženog, a u pogledu svih odlučnih činjenica, kako onih koje čine objektivna obeležja krivičnog dela u pitanju, tako i činjenica koje se tiču subjektivnog odnosa optuženog prema učinjenim delima.

S tim u vezi prvostepeni sud je pravilno utvrdio činjenično stanje vezano za krivična dela opisana pod I tačka 2. 3. i 4. pobijane presude, pa tako i krivično delo opisano pod I tačka 1. u odnosu na optuženog AA, a imajući u vidu da se žalbom osporava upravo pravilnost zaključivanja prvostepenog suda u pogledu postojanja krivičnog dela opisano pod I tačka 1. U odnosu na ovo krivično delo prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve činjenice relevantne za postojanje istog i to na osnovu iskaza saslušanih svedoka koje je cenio u međusobnoj vezi nalazeći da su isti logični i neprotivurečni. Pri tome je sud cenio i odbranu optuženog AA datu na glavnom pretresu gde on negira da je uperio pištolj u bilo koga, već da mu je pištolj bio u ruci, zato što je pomoću njega otvorio prozor koji nije imao kvaku, već samo metalnu šipku, istu odbranu nije prihvatio uz obrazloženje da je sračunata na izbegavanje krivične odgovornosti a i u suprotnosti sa ostalim izvedenim dokazima. Naime, sud iskaze saslušanih svedoka ŽŽ, ZZ, II i EE, pravilno prihvata kao tačne i poklanja im punu veru, jer su isti saglasni a takođe potkrepljeni i odbranom samog optuženog u delu gde on priznaje izvršenje krivičnog dela na štetu oštećenog II. Što se tiče činjenice da kvalifikaciju krivičnog dela u pitanju a koja se osporava žalbom branioca optuženog i odnosi na to da li je optuženi kritičnom prilikom uperio pištolj u oštećenog EE, sud je prihvatio iskaz ovog svedoka pravilno nalazeći da je EE bio kategoričan da je optuženi uperio pištolj u njega i da je on podigao ruke nakon čega je ovaj događaj ispričao i ostalim svedocima.

Sve činjenice vezane za ostala krivična dela koja se optuženom AA stavljaju na teret, sud je pravilno utvrdio uz pravilnu ocenu odbrane optuženog koji priznaje izvršenje istih, posebno iskaza saslušanih svedoka i priloženu materijalnu dokumentaciju, a pravilnost zaključivanja prvostepenog suda u pogledu ovih krivičnih dela ne dovodi se u pitanje i žalbom branioca optuženog.

U žalbi branioca optuženog BB kojom se prvostepena presuda pobija iz svih zakonskih razloga a obrazlaganje istih svodi na osporavanje pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, se navodi da su dokazi koje je koristio i cenio prvostepeni sud prilikom donošenja svoje odluke kojom je optuženog BB oglosio krivim za krivična dela opisana pod II tačka 1. i 2. izreke pobijane presude, irelevantni i nepouzdati obzirom da je optuženi optuženi AA dugogodišnji narkoman a da stoje i činjenice da je municija za predmetni pištolj nađena kod devojkje optuženog.

Izneti žalbeni navodi su po oceni Vrhovnog suda neosnovani a kada se ima u vidu da je prvostepeni sud prilikom odlučivanja o krivici optuženog BB a u pogledu krivičnih dela koja mu se stavljaju na teret, cenio odbranu optuženog i pravilno našao da je ista neuverljiva i sračunata na izbegavanje krivične odgovornosti. Argument za ovakvu odluku prvostepeni sud nalazi u tome da je optuženi AA bio kategoričan u tome da je oko pola godine odnosio ukradene stvari optuženom BB radi preprodaje a da se iz iskaza svedoka JJ koja je optuženog BB upoznala preko optuženog AA, utvrđuje da je optuženi BB znao da je AA narkoman te da je znala da ga optuženi BB snabdeva drogom. Takođe je svedok KK potvrdio da je optuženog AA viđao u hodniku zgrade kada je dolazio kod optuženog BB. Imajući u vidu iskaze saslušanih svedoka kao i nelogičnosti odbrane optuženog BB u pogledu porekla stvari pronađenih kod njega i to kompjutera, videorekordera i štampača, pravilno zaključuje prvostepeni sud kada neprihvata odbranu ovog optuženog, pa se i žalbeni navodi njegovog branioca pokazuju kao neargumentovani i neosnovani. Vrhovni sud je cenio i ostale žalbene navode branioca optuženog AA i branioca optuženog BB kojima se osporava pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, kao i one kojima se polemika sa ocenom izvedenih dokaza od strane prvostepenog suda, pa nalazi da su isti bez uticaja na drugačiji ishod ovog krivičnog postupka.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje opisano pod I tačka 1. 2. 3. i 4. i pod II tačka 1. i 2. izreke pobijane presude prvostepeni sud je pravilno primenio krivični zakon kada je radnje optuženog AA opisane pod I tačka 1. pobijane presude pravno kvalifikovao kao krivično delo razbojničke krađe iz člana 167. stav 1. KZ RS, radnje opisane pod tačkom 2. kao krivino delo teške krađe iz člana 166. stav 1. tačka 1. KZ RS u produženom trajanju a radnje opisane pod tačkom 3. i 4. kao krivično delo neovlašćeno držanje vatrenog oružja i municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji, dok je krivičnopravne radnje optuženog BB

opisane pod II tačka 1. kvalifikovao kao krivično delo neovlašćeno nabavljanje i držanje vatrenog oružja, municije ili eksplozivnih materija iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji, a krivičnopravne radnje opisane pod II tačka 2. kao krivično delo prikrivanja iz člana 184. stav 1. KZ RS u produženom trajanju.

Kako je dana 01.01.2006. godine, dakle posle donošenja prvostepene presude, stupio na snagu Krivični zakon («Službeni glasnik Republike Srbije» broj 85/05 od 06.10.2005. godine) koji je u pogledu pravne kvalifikacije dela blaži za optužene od zakona važećeg u vreme izvršenja dela, pa je primena istog obavezna u smislu člana 5. stav 2. KZ, to je Vrhovni sud ispitujući pravilnost primene krivičnog zakona, povodom žalbi branilaca optuženih, po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 2. ZKP) preinačio prvostepenu presudu u odnosu na optuženog AA i optuženog BB u pogledu pravne ocene dela, nalazeći da se u radnjama optuženog AA opisanim pod I tačka 1. pobijane presude stiču zakonska obeležja krivičnog dela razbojničke krađe iz člana 205. stav 1. KZ; u krivičnopravnim radnjama optuženog opisanim pod I tačka 2. zakonska obeležja teške krađe iz člana 204. stav 1. KZ u produženom trajanju, a u krivičnopravnim radnjama opisanim pod I tačka 3. i 4. zakonska obeležja krivičnog dela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 1. KZ u produženom trajanju, dok se u krivičnopravnim radnjama optuženog BB opisanim pod II tačka 1. pobijane presude stiču zakonska obeležja krivičnog dela nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija iz člana 348. stav 1. KZ, a u krivičnopravnim radnjama opisanim pod II tačka 2. zakonska obeležja krivičnog dela prikrivanje iz člana 221. stav 1. KZ.

Odlučujući o krivičnopravnoj sankciji, s obzirom na izmenjene pravne kvalifikacije krivičnih dela, Vrhovni sud je uvažavanjem žalbe branioca optuženog AA prvostepenu presudu preinačio i u pogledu odluke o kazni, tako što je optuženog umesto jedinstvene kazne zatvora u trajanju od 2-dve godine i 6-šest meseci na koju kaznu je osuđen prvostepenom presudom, utvrdio pojedinačne kazne kao u izreci ove presude pa optuženog AA osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1-jedne godine i 6-šest meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru a kako je to dato u izreci ove presude. Pri odmeravanju kazne Vrhovni sud je uzeo u obzir težinu dela čije su kvalifikacije preinačenje prvostepene presude u određenoj meri ublažene i ostale olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, pre svega da je priznao izvršenje krivičnih dela koja mu se stavljaju na teret, te izrazio kajanje zbog učinjenih dela, da je obeštetio većinu oštećenih lica, te da je u vreme izvršenja krivičnog dela bio mlađe punoletno lice i prema nalazu veštaka neuropsihijatra smanjeno uračunljiv dok otežavajućih okolnosti na strani optuženog AA nije bilo. Po oceni Vrhovnog suda tako odmerena kazna srazmerna je stepenu krivice optuženog AA i nužna da izrazi društvenu osudu za krivična dela u pitanju, ali i dovoljna za ostvarenje u članu 42. Krivičnog zakonika propisane svrhe kažnjavanja.

Neosnovanim Vrhovni sud ocenjuje žalbene navode branioca optuženog BB u delu kojim se prvostepena presuda pobija zbog odluke o krivičnoj sankciji izrečene ovom optuženom uz navođenje da bi se izricanjem uslovne osude u konkretnom slučaju mogla postići svrha kažnjavanja. Stoga je optuženog BB Vrhovni sud, pošto mu je prethodno utvrdio pojedinačne kazne kao u izreci ove presude, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6-šest meseci kao i u prvostepenoj presudi, uvažavajući sve okolnosti navedene u pobijanoj presudi i to od olakšavajućih da je otac jednog maloletnog deteta, da je izdržavano lice, dok je od otežavajućih okolnosti cenio njegovu raniju osuđivanost, a prema izveštaju kaznene evidencije. Ovako izrečena kazna zatvora sa uračunavanjem vremena provedenog u pritvoru, po nalaženju ovog suda dovoljna je i nužna za ostvarivanje u zakonu predviđene svrhe kažnjavanja iz člana 42. KZ.

Sa svega napred iznetog, a na osnovu člana 388. i člana 391. stav 1. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zvezdana Govedarica-Carić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd